

РЕШЕНИЕ

№ 19932

гр. София, 10.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 19.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **43** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.84, ал.2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Д. М. Х., гражданин на С., чрез адв. Б. срещу Решение № 13Х/28.11.2024г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната негова последваща молба от 12.11.2024г. до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се излагат съображения за нарушение на материалния закон - чл.44, ал.2 от ЗУБ; липса на анализ на продължителността на пребиваване и неспазване на изискванията за уязвими лица. Твърди се, че жалбоподателят е от кюрдски произход и като такъв е особено уязвимо лице и попада в категорията на лица, нуждаещи се от международна закрила. Твърди се, че не съобразено семейното положение на молителя, тъй като родителите му имат хуманитарен статут в България, като разделянето на семейството би било в противоречие с чл.8 от ЕКПЧ. нарушен е и чл.35 от ЗУБ, като административният орган не е събрал и не е анализирал всички релевантни доказателства. цитирани са доклади за положението в С. от международни организации, според които има продължаващи военни действия и тежки нарушения на човешките права.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, чрез проведена видеоконферентна връзка и с адвокат Б.. Поддържа жалбата си, моли да бъде уважена. Иска да му бъде възстановен старият статут, твърди че предишният му адвокат го е накарал да подпише документи, които той не е разбрал какви са. не желае да се върне в С..

Ответникът – Председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, чрез юрисконсулт П. оспорва жалбата и излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение. Софийска градска прокуратура не изразява становище.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Д. М. Х. за първи път е поискал закрила в РБългария с молба от 28.09.21г. по регистъра на РПЦ Х., като с Решение №1433/17.02.2022г. на зам. председателя на ДАБ му е предоставен хуманитарен статут. С молба от 04.09.2024г. чуждият гражданин е заявил, че не желае повече да се ползва от предоставената му международна закрила, поради което с Решение №9529/12.09.2024г. на Председателя на ДАБ е прекратен предоставеният му хуманитарен статут.

С Вх. № УП 18744/12.11.2024г. Д. М. Х. е депозирал лично в ДАБ нова молба за закрила. Молбата му е разгледана като последваща такава, като са му връчени указания по процедурата за разглеждане на последващата му молба. На основание чл.13, ал.2 от ЗУБ е преценено, че не са посочени никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца и относно страната му на произход. Взето е предвид, че той доброволно е заявил, че не желае повече да се ползва от закрилата, предоставена в страната ни, доброволно е напуснал територията на Република България и не смятал повече да се завръща тук.

Молителят е мотивирал молбата си с военните действия и водещата се война в С., поради това в решението на административния орган е изложена информация от справка с вх. № ЦУ 1841 от 23.08.2024г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, като е направен извод че в момента не е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С.. Последващата молба за закрила е преценена като неоснователна и не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила от интервюиращия орган на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ, като е прието, че чуждият гражданин не се е позовал на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение. Решението е връчено на 16.12.2024г.

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна, тъй като при произнасяне по молбата не са спазени административнопроцесуалните правила и е допуснато нарушение на материалния закон. Молба за закрила рег. № УП-18744 от 12.11.2024г., според настоящият състав не отговаря на определението за последваща молба по §1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Тя е подадена, след като чужденецът има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение, но от данните по делото става ясно, че той е напуснал територията на Република България. Самият заявява в о.с.з. на 19.05.2025г., че в Х. е подписал някакъв документ, като „старият адвокат ме накара да подпиша, не ми обясни какво подписвам“. Разпитаният в съдебно заседание свидетел А. С. М. също дава показания, че Д. М. Х., който познава от четири години, запознали са се в С., първо е взел статут, след което е заминал за Германия. След като го „изгониха от Германия пак дойде тук да се занимавам с него“. Освен посоченото, на лист 200 от делото е налична молба с вх. № ЦУ-05-284/04.09.2024г., подписана от Д. М. Х., в която изрично заявява, че причината, поради която не желае повече да се ползва от предоставената му международна закрила от Република България е, че е напуснал територията ѝ и не смята да се завърне повече тук, с оглед на което е отпаднала необходимостта да му бъде предоставяна международна закрила в Република България. От приложеното Решение №1433/17.02.2022г. на председателя на ДАБ, с което е отказан статут на бежанец и е предоставена хуманитарен статут, е видно, че Д. М. Х. е влязъл на територията на РБългария незаконно, с помощта на трафикант, заедно с баща си, брат си и още десет души за първи път на 10.09.2021г. Не се откриват данни в преписката кога е напуснал и кога

е второто му влизане на територията на РБългария.

От горното следва, че молбата на лист 92 от делото именована “молба за възстановяване на хуманитарен статут“ е следвало да бъде разгледана като първоначална молба за предоставяне на статут, след като се изяснят обстоятелствата във връзка с второто влизане в България на Д. М. Х.. Тъй като същата не отговаря на дефиницията за „последваща молба за закрила“, неправилно и в нарушение на процесуалния закон административният орган е приложил чл.76а от ЗУБ във вр. с чл.13, ал.2 от ЗУБ и изобщо процедурата по раздел III на Глава VI от ЗУБ.

Оспореното решение следва да се отмени и преписката да се върне за ново разглеждане на Молба за закрила рег. № УП-18744 от 12.11.2024г. по общия ред, като с чужденеца се проведе ново интервю и се установят релевантните за предоставяне на хуманитарна закрила обстоятелства, включително и се съобрази актуалната обстановка в страната по произход С..

На основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, I АО, 11 състав

РЕШИ:

О. по жалба на Д. М. Х., гражданин на С., чрез адв. Б. Решение № 13Х/28.11.2024г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната негова последваща молба от 12.11.2024г. до производство за предоставяне на международна закрила. ВРЪЩА преписката на административния орган за ново разглеждане и произнасяне по молба за международна закрила рег. № Вх. № УП 18744/12.11.2024г., при съобразяване на указанията, дадени с настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок пред ВАС.